

kommet Besvarelser paa dem fra 102 Skoler, spredte omkring i hele Landet. Naar man gennemlæser dette Materiale, faar man virkelig et sørgeligt Billede af, hvorledes Tilstanden er. Naturligvis ere de 102 Skoler ikke udtømmende Udtryk for Danmarks Folkeskole, det vide vi nok, men det giver dog et lille Fingerpeg om, hvordan Stillingen er. Jeg vil derfor meget ønske og med Glæde se, om denne Sag maatte blive rejst af den højtærede Minister. Det drejer sig ikke om store Beløb, og der er flere Veje, vi kunne gaa, jeg har antydet et Par af dem.

Saa have vi fra vor Side rejst Spørgsmaalet om Tilskud til Børnebogsamlinger og Lærerbogsamlinger her i København. Der finde vi ligeledes paa Finansloven, at Børnebogsamlinger og Lærerbogsamlinger alle Vegne ude omkring i Landet kunne faa Støtte af Statskassens Midler, medens Københavns Kommune ikke faar en eneste Øre. Københavns Kommune har ikke forsumt denne Opgave, vi have Børnebiblioteker ved alle vore Skoler, og vi have Lærerbiblioteker ved alle vore Skoler, men det er Københavns Kommune, der alene har løst denne Opgave og for Resten er gaaet i Spidsen for denne Sag, men derfor maa vi alligevel have Ret til at kræve, at der ydes os det samme Gode, som man giver alle Landets øvrige Kommuner. Jeg kan ikke dele den Lovprisning, som den ærede Ordfører udtalte af vore Biblioteker her i Landet. Ja, jeg ved godt, at naar man sammenligner det kongelige Bibliotek og Universitetsbiblioteket her i København med Biblioteker i London o. s. v. og saa tæller Bindene op, saa staa vi højt. Det er sandt, vi have mange Bøger staaende i vore Biblioteker, næsten lige saa mange, som de store Landes Hovedstadsbiblioteker have. Men naar vi komme ned til selve Folkebibliotekerne, staaer det ikke saa godt til. Hvis man f. Eks. vil undersøge, hvilke Biblioteker der findes ude i vore Landsbyskoler — Statistik have vi ikke —, men jeg gaar ud fra de Tal, som bleve oplyste paa Landsskolemødet, og som vedkommende Lærer selv nøjsommeligt havde indsamlet —, er Forholdet det, at neppe  $\frac{1}{3}$  af disse Skoler har Børnebogsamlinger, og der er sikkert intet Sted, hvor en Bogsamling kunde gøre mere Nytte end overfor Børnene. Naar jeg tænker mig tilbage til min egen Barndom, der var saa fattig paa Bøger, kunde man den Gang næsten aldrig faa fat i en Bog, og man havde dog den Gang den største Glæde af at komme til at læse. En Bogsamling paa Skolen, hvorfra

man kunde have faaet gode Bøger med hjem, vilde have været et helt Skatkammer, men det var et Gode, som Børnene i min Ungdom ikke kunde komme til at nyde godt af. Skulde vi saa ikke se at skabe dette Gode for vor Ungdom Naar vi gaa saa langt ned, altsaa ned paa det Sted, hvor Sansen for god Læsning og for at tilegne sig Kundskaber skal grundlægges, maa det indrømmes, at vi staa langt tilbage. Jeg vil ogsaa sige, at f. Eks. med Hensyn til Folkebibliotekerne her i København er der ganske vist gjort en Del, men vi kunne ikke maale os med andre Storbyer. En By som Kristiania har gjort langt mere for sine Folkebiblioteker. Her er en Opgave, som Københavns Kommune sikkert i en nær Fremtid bør tage langt bedre op, end den har gjort hidtil.

Der er saa fra vor Side forlangt afholdt et Samraad om Masseundersøgelse af Skolebørns Legemsbygning. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at en saadan Masseundersøgelse af Skolebørns Legemsbygning een Gang tidligere har fundet Sted. Det var i forrige Aarhundrede, i 80'erne, en Undersøgelse, der omfattede, jeg tror, det var 15,000 Børn, hentede fra forskellige Samfundsklasser. Den gav meget interessante Oplysninger om Børnenes Legemsbygning. Er der noget, jeg synes, et Folk bør lære at kende, er det sin Ungdom. At undersøge de gamle paa 50 til 60 og 70 Aar er ingen Nytte til, og det er heller ingen Fornøjelse, for de have saa mange Skavanker. Men at undersøge Ungdommen kan faa uhyre Betydning i mange Henseender. Jeg vil blot nævne saadan en simpel Ting, der ikke koster ret meget, som at indføre regelmæssig Maaling og Vejning af Børn, og det kan være af stor Betydning for mange Børn. Naar det nemlig ved en regelmæssig Maaling og Vejning, der foretages f. Eks. 4 Gange om Aaret, viser sig — man har Tabeller over, hvorledes Væksten hos et normalt Barn foregaar baade med Hensyn til Højde og Vægt —, at Barnet ikke har den normale Vægt eller den normale Højde, som et Barn i den Alder og under de Forhold skulde have, kan man være sikker paa, at der maa være noget galt fat med det Barn, og naar man først er kommen paa det rene med det, vil man mange Gange ved at gribe ind i Tide kunne rette Fejl og mulige Sygdomme, der kunde blive ulykkebringende for Barnet hele dets Liv igennem. Her i København have vi indrettet nogle Klasser, der kaldes Værne-Klasser. Vi have andre Klasser, der kaldes Hjelpe-Klasser, og vi